

שו"ת הר צבי יו"ד סימן ריח

הבא להתגייר לשם אישות וסופו לשם שמים.

גירות לשם אישות, כשכוונתן לש"ש. ע"ד בחור פליט ממחנות ההשמדה שבא למח"ק עם צעירה אחת נוצרית שהבטיח לה לישאנה, וכבר דרים הם בחדר אחד זה כשנתיים, והיא מתנהגת בדתי ישראל והוא יר"א = ירא אלוקים=, והשאלה היא אם מותר לקבלה ע"י גירות שהוא משום אישות. והדבר מבואר בגמרא, ברמב"ם ובשו"ע יו"ד (סימן רסא) שאין לקבלה לכתחילה, אבל כת"ר ביאר כל מסיבות ענין זה.

הנה בשו"ת אחיעזר (ח"ג סימן כו) כתב שלכאורה הדין פשוט דאין מקבלין, כמבואר ברמב"ם (הל' אסו"ב פי"ג) ובשו"ע יו"ד (סימן רמח סעיף יב): ואם אשה היא בודקין אותה שמא עיניה נתנה בבחור ישראל, וכתב שם הב"י דהכל לפי ראות עיני הב"ד ואם רואים שסופו לשם שמים מותר לקבלם כמוש"כ התוס'.

ובנ"ד נראה וניכרים הדברים שסופם לש"ש והיא תקבל תורה ומצות באמת, לכן יכולים לקבלה, רק בגירות כדין וכדת, בטבילה ובקבלת מצות.

יעויין בהגהות דרישה שם, אחרי שחילק בין לכתחילה לדיעבד הביא דברי התוס' דהיכי שהוא בטוח דסופו לעשות לשם שמים כתב: ומכאן יש ללמוד דהכל לפי ראות עיני הב"ד, וכן הוא בב"י דמשמע דהיכא שידוע לב"ד שבסוף יהיה לש"ש מותר לכתחילה, עיין תשו' בית יצחק (יו"ד ח"ב, דף פו סוף אות ד).

ומפני שאני חולה ל"ע וקשה לי הכתיבה ורק מפני שכתב כת"ר שהדבר תכוף התאמצתי לכתוב בתכלית הקיצור.